

Otthoni iskola

Két hete már, hogy az iskolások különös körülmények között tanulnak. A pedagógusoknak, a gyerekeknek, sőt a szülőknek is új szokásokat kellett megtanulni nagyon rövid idő alatt.

A kezdeti ijedtség, szorongás, hogy hogyan tudunk ezzel megbirkózni, talán alábbhagyott. Kezd kialakulni egy napirend, ahol helye van a tanulásnak, játéknak, és remélhetőleg új otthoni feladatok vállalásának is.

Hogy miként látják 2. osztályos gyerekek a mindennapjaikat, kiderült számomra egy mini interjúból. A következő kérdéseket tettem fel:

Hogyan érzitek magatokat másfél hét után az otthoni iskolában? Milyen a napirendetek? Mikor tanultok, pihentek, játszotok, alkottok? Ki segít a tanulásban? Mi az, amit önállóan is tudtok tanulni? Mi hiányzik a legjobban? Van-e feladatotok, amit szívesen végeztetek? Segítettetek-e már a főzésben? Mit készítettetek?

Néhány fogalmazás a sok közül:

„ Anya segít a tanulásban. Az egész osztály hiányzik. Általában délelőtt tanulok, délután játszom. Darázsfészket süттöttünk anyával.”

„Nekem a tanulás és a nevetés hiányzik. Nekem a tanuló párom és anya segít a tanulásban. Délelőtt és délután tanulunk. Amikor van idő, kint játszunk.”

„Reggeli után tanulok. Utána pihenés, aztán játszás. Délután technika. A mama és a nénikém segít a tanulásban. A matekot tudom megcsinálni. A testnevelés hiányzik. Szívesen megcsinálom a reggeli pirítóst.”

„Kedves Erika néni! Jól érzem magam. Bár sokat tanulunk, mindig van idő játszani. Sokat segítünk. Sokat mozgunk. Társasozunk a tesóimmal. Hiányoznak a barátok. De jól vagyok. Napirendet is csináltunk.”

Azt tapasztalom, hogy a gyerekek nagyon igyekeznek. Szívesen barátkoznak az új módszerekkel, a játékos gyakorlók fenntartják érdeklődésüket.

És hogy hiányzik nekik az alkotómunka, azt az időközben elkészült és elküldött művek is mutatják.

Nekünk is nagyon hiányoznak a gyerekek, szeretnénk mi is újra személyesen találkozni velük!

Borsos Erika

